סליחות, סיפור עם סוף טוב

זה סיפור ישן ששמעתי בעיר גאבס, בילדותי. הורינו סיפרו אותו עם חיוך מלא משמעות וחשבו שלא נבין את הסוף. אני תקוה שקוראים שמכירים אותו, או שכחו, ישמחו לקרוא אותו כאן.

במשך כל חודש אלול ובעשרת ימי התשובה, השמש היה מעיר את יהודי השכונה בערך בשעה שלוש, לקום לסליחות. מלווה לפעמים בבנו הקטן, ומחזיק מנורת נפט כדי להאיר את דרכו, הוא הלך בסמטאות העיר ודפק על דלתות ותריסי הבתים. וקרא בקול רם "קומו יהודים, קומו לסליחות". עבור אלה שהכיר היטב, היה מוסיף עוד כמה הערות או כינויים לזרז את ההשכמה. לאחר ששמע את תגובתם הפסיק את קריאותיו.

יום אחד קריאות אלה העירו את השכן הערבי והוא שמע את מה שאמר השמש, לאחר שנשאר ער גם למחרת שמע שוב אותן קריאות. הוא הבין שהשמש אומר "קום יהודי, קום אסרי אל-חות" (קום יהודי, קום לקנות דגים). בבוקר השכן שהיה דייג אסף את כל חבריו למקצוע ושאל אותם אם מישהו מוכר ליהודים דגים באמצע הלילה בבית הכנסת. כולם, כמובן ענו בשלילה. אז הוא סיפר להם שהיהודים נקראים לקום כל בוקר מוקדם מאוד והולכים לבית הכנסת, ע"מ לקנות דגים מדייגים שבאים מחוץ לעיר.

האספה החליטה להקדים את מתחריהם והתמקמו עם שללם בכיכר בית הכנסת עוד לפני שהיהודי הראשון יגיע. הכעס בא אחרי ההפתעה, מפני שאף יהודי לא קנה מהם דגים. חשבו שהדייגים האחרים נמצאים ב-עזרה של בית הכנסת, וחיכו עד שכל המתפללים יצאו לאחר תפילת שחרית, ואז ראו שלאף אחד לא היו דגים בידיו.

בזמנו לא מכרו דגים לפי משקל אלא ב"שקוק" (ביחיד "שוק", בחולם).היו יוצרים "אשכול דגים" ע"י השחלת חבל דק דרך הפיות של הדגים.

הדייגים דרשו מהשמש הסברים, כשהבינו, כל נוכחים יהודים וערבים, פרצו בצחוק אדיר והתחבקו. הדייגים החליטו למכור את הסחורה במחצית המחיר הרגיל. כל היהודים הנוכחים חזרו הביתה עם אשכול דגים בידם. כולם אכלו ביום זה קוסקוס עם דגים.

כעבור שנה, ביום הכיפורים, בברכת הכוהנים, ראו בבית הכנסת הרבה אימהות נושאות תינוקות בערך באותו גיל, כמה חודשים.

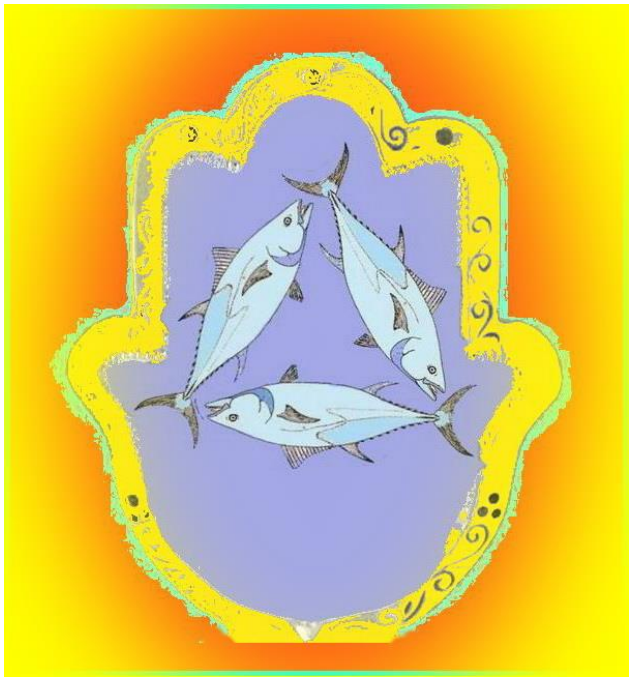
מספרים שכל אלה שאכלו מהדגים של הסליחות לא יכלו לעצום עיין באותו לילה.

היום אומרים הזקנים שהדגים הכילו, לא רק אומגה-3 , גם חומר מיוחד שרק בשנים האחרונות הצליחו לייצר ממנו את הגלולה הכחולה.

מספר התינוקות בשנה זו היה הרבה יותר גדול מאשר בשנים קודמות, ונתנו להם שמות של דגים. לשמות אלה הייתה הצלחה גדולה ואומצו, מאז אותו מקרה ע"י יהודי כל הקהילה, לשמור עליהם מעין-הרע. ומאז אפילו הצלחות קושטו בדגים.

עד לדור שלנו ניתן היה למצוא אצל יהודי דרום תוניסיה מלבד שמות הקשורים לספרה 5, "הכמסה", גם שמות דגים.

למשל: עבור בנות, חותה, חויתה, סברוסה, מנאנה, מורגאנה, באחריה וכד...

ועבור הבנים, חואתי, חאוואת, מאנאני, קארוס, אוזיפה, ...
